

XXX.

Forslag til Lov

om

Udvidelse til de sønderjydske Landsdele af Lovgivningen om Fæstevirksomhedens Ordning.

(Fremsat i Landstinget den 9. November 1921 af Justitsminister *Rytter*).

Den danske Lovgivning om Fæstevirksomhedens Ordning, jfr. Lov Nr. 53 af 1. April 1891 og Lov Nr. 17 af 23. Februar 1894, sættes i Kraft i de sønderjydske Landsdele fra den 1. April 1922, saaledes at i denne Henseende Flækker sidestilles med Købstæder.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I de sønderjydske Landsdele gælder angaaende det i Forslaget omhandlede Emne tysk Rigslov (Stellenvermittlergesetz) af 2. Juni 1910. Medens den danske Lovgivning paa dette Omraade foruden Virksomheden som Forhyringsagent — jfr. Lov Nr. 67 af 12. April 1892, der er sat i Kraft i de sønderjydske Landsdele ved Lov Nr. 325 af 28. Juni 1920 om Indførelse af dansk Sølovgivning i de sønderjydske Landsdele — kun omfatter Fæstevirksomhed, der finder Sted mod Betaling og angaar Afslutning af Kontrakter mellem Husbond og Medhjælpere, gældende for Ind- eller Udlandet, eller Anbringelse af Arbejdere til Arbejde i Udlandet, er den fornævnte rigstyske Lov gældende for enhver Art erhvervsmæssig Mellekomst ved Afslutning af Kontrakter om Stillinger i Ind- og Udland, altsaa f. Eks. ogsaa Virksomhed, der har Hensyn til Anbringelse af Arbejdere i Indlandet, og Virksomhed som Artist-, Teater- eller Koncertagent. En Del af Lovens Bestemmelser kan derhos i Henhold til administrativ Bestemmelse gøres anvendelige paa ikke erhvervsmæssig Arbejdsanvisning, og en saadan Udvidelse af Lovens Omraade har i Preussen fundet

Sted, forsaavidt angaar Anvisning af Pladser for f. Eks. Landarbejdere og Beværtningspersonale, dog med Undtagelse af almennyttig Arbejdsanvisning, som drives af offentlige Korporationer eller med Understøttelse af offentlige Midler.

Ifølge indhentede Oplysninger findes der af Fæstevirksomheder i de sønderjydske Landsdele kun 2 private Engageringskontorer samt to henholdsvis af en Organisation af Transportarbejdere og af en Organisation af Landmænd dannede Arbejdsanvisningskontorer for Organisationernes Medlemmer. Der skønnes derfor ikke at være Grund til paa det her omhandlede Omraade i de sønderjydske Landsdele at opretholde en Lovgivning af mere omfattende Indhold end den i det øvrige Kongerige gældende Lovgivning, hvorfor denne foreslaas indført i de nævnte Landsdele.

Af Hensyn til Bestemmelsen i Lov Nr. 53 af 1. April 1891 § 3, 4de Stk., foreslaas Loven først sat i Kraft fra den 1. April 1922.

Lovforslaget er tiltraadt af Amtmændene og Politimestrene i de sønderjydske Landsdele.